

ΕΡΩΣ — ΓΑΜΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΕΣ

— ΟΙ γλυκύτεροι ὀφθαλμοί, ἐκεῖνοι, οἵτινες διανοίγουν τὴν ἰσχυροτέραν εὐτυχίαν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ δονοῦσι μυχιαίτατα τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν, εἶναι οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοί. Ἄξιζουσι περισσότερο διὰ τὴν σπανιότητά των. Ἐν ᾧ οἱ μέλανες ὀφθαλμοί εἶναι τοσοῦτον κοινοί, τοσοῦτον συνήθεις, μὴ ἐκφράζοντες παρὰ τὴν φλόγα τῆς σαρκὸς μόνον, τὰ γαλανὰ ἴματια, ἐγκλείουσι τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ ἰδεῶδες, τὸν ἔρωτα, τὴν πραγματικότητα, τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, τὴν γαλήνην, πᾶν ὅ,τι ὑπολαμβάνει εἰς τὸ ἄπειρον. Πάντοτε συγκινοῦσι καὶ ἐξεγείρουσι γλυκεῖαν, ἀβρᾶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν συμπάθειαν οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοί.

— Δὲν πρέπει νὰ ποθῆ τὸν Γάμον 1) Ὅστις αἰσθάνεται, ὅτι κέκτηται τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἐγωΐσμοῦ.— 2) Ἐκεῖνος τοῦ ὁποῦ ἢ μήτηρ ἢ πατέρα ἔχει ἐφάμιλλον.— 3) Ὅσοι γινώσκουν ν' ἀνοίγουν τὸ στόμα των μόνον διὰ νὰ ὑβρίζουν.— 4) Οἱ φιλόγυροι.— 5) Οἱ ἐκ συστήματος μισογῦνοι.— 6) Οἱ ἀποστρεφόμενοι τὰ παῖδια.— 7) Ὅσοι δι' οἰονδήποτε φυσικὸν ἢ ἄλλον λόγον εἶναι ἀνεπιτήδευτοι δι' ὑπανδρίαν, διότι ἄλλως δύναται ἐξαίρετα νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς κοινωνικοὶ ἐγκληματίαι.— 8) Ἐκεῖνος, ὅστις μολονότι ἔχει λαμπρὰν καὶ εὐπροσῆγορον ἀδελφὴν, φέρεται εἰς αὐτὴν ἀγρίως καὶ σκληρῶς, καθόσον ἀσυγκρίτως χειρότερον θὰ ὑποφέρει ἢ σύζυγός του, ἐὰν μάλιστα τύχη νὰ εἶνε καὶ δύστροπος.— 9) Ὅστις ἐκ τῆς θέσεώς του ἀπολαμβάνει εἰς τὸ διάστημα διαιτίας ἢ τριαιτίας ὀλιγώτερα ἀπὸ τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῆς προικὸς τῆς συζύγου του.— Ἄν γελασθῆ καὶ ὑπανδρευθῆ, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν.— 10) Οἱ καταλαμβάνοντες, ὅτι καὶ μετὰ τὸν Γάμον δὲν ὑπάρχει πιθανότης νὰ προτιμῶσι τὰ καφενεῖα, τὰ θεατρικὰ παρασκήνια, τὸ σκάκι, τὸν βακαράν, τὰς πλατείας καὶ τὰς μουσικὰς ἀπὸ τὴν θερμὴν ἀγάλην τῆς συζύγου καὶ τὴν γλυκεῖαν αὐτῆς συναναστροφὴν.— 11) Ὅσοι αἰσθάνονται, ὅτι δὲν θὰ ἦνε εἰς θέσιν νὰ ζήσουν τὴν γυναῖκα αὐτῶν, ὅπως ἦτο συνειθισμένη πρὸ τοῦ Γάμου. Καὶ τελευταῖον— 12) Ἐκεῖνος, ὅστις διέπραξεν εἰς τὸ παρελθόν του πρᾶξιν, ἣν δὲν δύναται πρὸ τοῦ Γάμου ν' ἀποκαλύψῃ εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, δύναται ὅμως μετὰ τὸν Γάμον του ν' ἀποκαλυφθῆ.

Ἐ τὸ πρῶτο σου χαμόγελο
Κρυφὴ λαχτάρα νοιώθω,
Καὶ στὴν ἀρχὴ δὲ γνώριζα
Τὸ μυστικὸ μου πόθο.

Τὰ μάτιά σου μ' ἐσκέδωσαν
Σὰν ἤσουνε σιμά μου,
Καὶ στὴν ἀρχὴ δὲν ἤξερα,
Γιατὶ χτυπᾷ ἡ καρδιά μου.

Μᾶρθε καιρὸς τοῦ πρόβαλες
Χλωμὴ καὶ πικραμένη,
Κι' ἔμαθα πῶς σ' ἀγάπουνα
Σὰν σ' εἶδα δακρυσμένη.

ΑΓΓΕΛΟΣ . . .

— Ὁ κατὰ τὸ 1893 ἀποθανὼν ἐν Λυὼν Ἄββᾶς Βουλάν, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἐξορκιστῶν, ὅστις ἐνταύτῳ ἦτο καὶ περίφημος μαγνητιστής, ἐστήριξε τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ κόσμου διὰ τοῦ Ἔρωτος.

— Οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ εἰσὶν πάντοτε εὐφωέστεροι.

— Οἱ ἄνθρωποι δύνανται καταλλήλως νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τέσσαρας τάξεις: Τὰς *ἐρωτολήπτων*, τὰς *φιλοδόξων*, τὰς *παρατηρητῶν* καὶ τὰς *βλακῶν*. Ἡ τελευταία κατὰ πολὺ πολυαριθμοτέρα, δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ἡ μᾶλλον *ἐτυχεστέρα*.

— Οὐδὲν περιποιεῖ τόσην τιμὴν εἰς τὴν γυναῖκα, ὅσον ἡ ὑπομονὴ τῆς καὶ ἡ ἐγχαρτέρησις. Καὶ οὐδὲν ἀτιμάζει αὐτὴν τόσον, ὅσον ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἀνδρός τῆς.

— Εἰς τὰς Ἰνδίας ἀναλογοῦσι 8 λευκοὶ ἄνδρες πρὸς μίαν καὶ μόνην λευκὴν γυναῖκα. Ἑλλειψίς ἐντεῦθεν τῶν τρυφερῶν ἐτέρων ἡμίσεων. Αἱ παρ' ἡμῶν ἀπηλπισμένα καὶ αἱ γερωντοκόροι θὰ ἐγένοντο ὡς ἄγγελοι δεκτοὶ εἰς τὰς Ἰνδίας.

Δὲν εὐρίσκεται 'ς τὸ χρῶμα,
Τῶν ματιῶν ἡ εὐμορφιά,
'Αλλὰ μόνον 'ς τὴν γλυκάδα,
'Ὅπου χύνει ἡ ματιά.

— Πολλάκις ἡ αὐτὴ γυνὴ μᾶς ἐμπνέει μεγαλουργὰ σχέδια καὶ μᾶς ἐμποδίζει νὰ τὰ ἐκτελέσωμεν.

— Ὅστις κατέχη μίαν γυναῖκα εἶναι ἐχθρὸς μας, ἀντίπαλός μας, ἅπαντες δὲ οἱ ἄρσενικοὶ τὸν φηνοῦμεν.

— Ἐὰν δὲν ἡγαπήσατε ποτέ, εἶναι ἀδύνατον νὰ κατανοήσητε τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τὰς συνθήκας τοῦ ἔρωτος. Δὲν ἀρκεῖ ἡ φιλοσοφία σας διὰ νὰ τὰς μαντεύσητε. Τὰ μυστήρια τῆς καρδίας εἶναι πάντοτε σκοτεινὰ καὶ ἄλυτα διὰ τὴν σοφίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποβῆτε ὅσον θέλετε σοφοί, ἀλλ' οὐδὲ τὸ μυριστὸν θέλετε κατανοήσει, ἐξ ὅσων αἰσθάνεται ἐν τῇ μικροσκοπικῇ καρδίᾳ του ὁ ποταπὸς ἐκεῖνος σποργίτης, ὅστις ἄδων πρὸ τοῦ παραθύρου σας, ἐπαίτεϊ ἐν ψυχίῳ ἄρτου διὰ τὴν ἐκλεκτὴν του!

— Προφυλάχθητι ἀπὸ τὰς γυναῖκας μέχρι τοῦ 20 ἔτους καὶ ἀπομακρύνθητι αὐτῶν μετὰ τὸ 40όν.

— Ἔσω ὥραία, ἐὰν δύνασαι, φρόνιμος, ἐὰν θέλῃς, πάντοτε ὁμῶς, διακριτικὴ εἶναι ἀνάγκη.

— Κατὰ τινὰ γνώμην, ἡ γυνὴ καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀπεριόριστου καὶ ἀκατανικήτου ἀποστροφῆς πρὸς τὸν εἰλικρινῶς καὶ παραφύρως ἀγαπῶντα αὐτὴν ἄνδρα. Σχετικῶς πρὸς τοῦτο ὁ Γκαϊτε λέγει, ὅτι ἔχει τὴν ἀναλγησίαν φλογὸς πρὸς τὴν περιίπταμένην πεταλοῦδαν. Ὑπ' ἄλλου ἐξηγεῖται ἄλλως ἡ ἀνωτέρω παρατήρησις: Ἡ Γυνὴ στερεῖται *εὐαισθησίας*, ὁ Ἔρως θέλει *εὐαισθησίαν*, ἐντεῦθεν αὕτη μένει ἔχθαμβος πρὸ αἰσθήματος, ὅπερ δὲν ἐννοεῖ καὶ δὲν δύναται νὰ αἰσθανθῆ.

— Τὴν ὥραιοτέραν ὁμῶς ἰδέαν ἐξέφρασεν ὁ Σουμᾶς υἱός: Ὁ ἀγαπῶν παραφύρως, ἔχει τάσεις Ταμερλανικὰς, θέλει τὴν γυναῖκα διὰ μόνον τὸν ἑαυτὸν του, ἡ γυνὴ ὁμῶς θέλουσα πάντοτε ν' ἄρχῃ καὶ οὐχὶ νὰ ἄρχηται, ἀγαπῶσα τὸν *ἀριθμόν*, τὸ *πλῆθος*, ἀντὶ τοῦ ἀτόμου, ἀποκρούει τὸν οὕτω ἀγαπῶντα αὐτὴν, ἐν ᾧ δέχεται εὐχάριστος τὰς θωπεῖας κομψευομένου νεανίου ἢ ῥίπτεται εἰς τὴν ἀγχαλίην τοῦ πρώτου διακριτικοῦ βλακῶς.

Τῶν ματιῶν ἡ ὀμορφάδα
 ἀπ' τὸ χρῶμα τους δὲν βγαίνει
 μοναχὰ ἀπ' τῆ γλυκάδα
 ποῦ σκορποῦν τῆ ζηλεμένη.

— Κατὰ τὴν γνώμην μισογύνου, ἡ Γυνὴ κυβερνᾷ τὸν κόσμον. Αὐτὴ ἐποιεῖτο χρῆσιν τῆς ἀκάπνου πυρίτιδος ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη πρὶν ἢ ὁ ἄνθρωπος ἀκόμη ἀνακαλύψῃ αὐτήν. Τῶν Γυναικῶν ἡ ἀκάπνος πυρίτις, ἡ φοβερά μάλιστα ἐπιφέρουσα ἀποτελέσματα εἶναι ἡ . . . . . γλῶσσά των.

— Αἱ Γυναῖκες ἢ δὲν ἔχουν τὸν νοῦν τους εἰς τίποτε . . . ἢ τὸν ἔχουν ἀλλοῦ.
 — Ὅ δις ἀγαπήσας, δὲν ἠγάπησεν.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μ Ι Α Χ Α Ρ Ι

Ὅταν ἡ λύπη ἢ πολλή, τὸ λογικὸ Μου πάρη,
 Χρυσό μου ἀγγελοῦδι,

Ἄν μ' ἀγαπᾷς ἀληθινά, Σοῦ τὸ ζητῶ γιὰ χάρι,
 σιμά μου τῆς ἀγάπης Μας νὰ ψάλλῃς τὸ τραγοῦδι. . . .

Τότε, ὅσ' ἀπὸ λήθαργο βαρὺ, θε νὰ ξυπνήσω,
 Χρυσό Μου ἀγγελοῦδι!

καὶ τὸ φτωχό μου λογικὸ θε νὰ γυρίσῃ πίσω,
 σιμά μου τῆς ἀγάπης Μας ἂν ψάλλῃς τὸ τραγοῦδι!!

(1896)

ΜΥΡΤΟΣ

— Δὲν εἶναι σπάνιον διὰ μίαν γυναῖκα, ὅπότεν πραγματοποιεῖ τὸν ἰδανικόν τῆς ἔρωτα μεθ' ἑνὸς ἀνθρώπου, νὰ τὸν ἀρχίζῃ μετ' ἄλλον.

— Ἡ ζωὴ ἀποτελεῖ μίαν μεγάλην σιδηροδρομικὴν γραμμὴν. ἤς οἱ κυριώτεροι σταθμοὶ εἶναι ἡ γέννησις, ὁ γάμος καὶ ὁ θάνατος.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν σκέψιν: Τὸ διαζύγιον εἶναι διασταύρωσις, ἥτις ἀποβλέπει εἰς τοπικὰ συμφέροντα.

— Καὶ ἀκόμη περαιτέρω — πάντοτε μετ' τὴν ἰδίαν σειρὰν τῆς κρίσεως. — Ἡ Χρηεῖα εἶναι σταθμὸς, εἰς ὃν πλέοι σταματῶσι μόνον τὰ **τραῖνα** τοῦ γλεντιοῦ.

Γ Ι Α Σ Ε Ν Α

Γιὰ σένα γέρνει ἀπαλὰ
 Κι' ἀπλώνεται μετ' χάρι
 Εἰς τούρανοῦ τὴν ἀγκυλιὰ
 Τ' ὀλόχρυσο φεγγάρι.

Γιὰ σέν', ἀγάπη μου γελᾷ
 Τ' ἀγέρι στὰ πλατάνια
 Γιὰ σένα ἀκτινοβολᾷ
 Τὸ ἄστρο στὰ οὐράνια.

Γιὰ σέν' ἀφρὸ στὴν ἀμμουδιά
 Τὸ κάθε κύμ' ἀπλώνει
 Γιὰ σένα μέσα στὰ κλαδιά
 Γλυκολαλεῖ τ' ἀηδόνι.

Γιὰ σένα 'πίσ' ἀπ' τὸ βουνὸ
 Τὸ φεγγαράκι βγαίνει
 Γιὰ σένα κλαίω καὶ πονῶ,
 Μικρὴ μου χαϊδεμένη.

***

— Ὑπό τινος συζύγου ἐκρατήθη τελευταῖον ἀκριβῆς στατιστικὴ τῶν φιλημάτων, ἅτινα ἀντήλλαξε μὲ τὴν σύζυγόν του εἰς εἰκοσαετῆς χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὰς σημειώσεις του, τὸ πρῶτον ἔτος ἐσημείωσε 37,000 φιλήματα, δηλαδὴ πλεόν τῶν 100 τῆν ἡμέραν. Τὸν δεύτερον χρόνον τὰ ἡμίση. Τὸν τρίτον δέκα τῆν ἡμέραν. Τὸν τέταρτον πέντε. Τὸν πέμπτον χρόνον δύο. (Τὸ ἕν τῆν πρῶταν καὶ τὸ ἄλλο τῆν ἑσπέραν). Μετὰ τὸ πέμπτον ἔτος μόνον εἰς τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις, καὶ μετὰ τὸ δέκατον, οὔτε ἕν καθ' ὀλοκληρίαν.

— Εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅπου ὑπάρχει καρδιά καὶ αἴσθημα, ἡ τιμὴ καὶ ὁ ἔρωσ εἶναι ἀδελφωμένοι.

— Ὑπάρχουσι πολλὰ δηλητήρια διὰ τὸν ἔρωτα, ἡ στρυχνίνη του ὅμως βεβαίως εἶναι ὁ Γάμος.

— Αἱ μητέρες δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου ὅσον καὶ οἱ ἱεροκήρυκες.

— Τί σκληρόν, ἄχαρι καὶ ταπεινὸν ἐνταυτῶ : Νὰ αἰσθάνωνται δύο καρδίαι, ὅτι ἐπλάσθησαν δι' ἀλλήλας, νὰ θέλουν αἱ ψυχαὶ των νὰ ἐνωθῶσιν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ μακαριότητι, καὶ νὰ παρεμβαίνῃ, ἐμποδίζουσα, ἡ ξηρὰ ἢ πλήρης προλήψεων καὶ πεζότητος ἀρνησις τῶν γονέων. . . .

ΥΠΝΟΣ ΕΛΑΦΡΟΣ